

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Leonardi Lessii E Societate Iesv Theologi. In D.
Thomam De Beatitudine. De Actibus Humanis. De
Incarnatione Verbi. De Sacramentis Et Censuris.
Prælectiones Theologicae Posthumæ**

Lessius, Leonardus

Lovanii, 1645

Dvb. 1. Quina[m] ratione delicti sint irregulares.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72898)

In homicidio voluntario solus Papa dispensat.

Papa dispensare potest, non autem Episcopus. Patet ex Concilio Tridentino sess. 24. cap. 6. ubi excipit homicidium voluntarium: & sess. 14. c. 7. statuit Concilium, ut talis homicida careat omni ordine, beneficio, & officio ecclesiastico: Vbi tamen

Aduerte Primò: Si iste habebat antea beneficium, non est priuatus ipso facto, sed priuandus per Superiorem, causâ cognitâ: Couar. §. 3. num. 6.

Quid in eo ager Episcopus?

Aduerte Secundò: Probabile esse, Episcopum posse dispensare, ut homicida voluntarius, si crimen occultum sit, Minoribus iam susceptis vtatur; imò, si causa iusta subsit, ut etiam in sacris antea susceptis ministret: quia Concilium solum vetat promoueri ad sacros Ordines. Ita tenent multi ex recentioribus, & Couar. §. 3. num. 4. qui etiam num. 6. docet, ab Episcopo posse admitti ad beneficium simplex: quod etsi dubium sit, saltem Episcopus potest dispensare, ut beneficium antea obtentum retineat.

36
Quid ager in homicidio casuali.

Dico Secundò: In irregularitate ex homicidio casu facto, si sit occultum, & nondum deductum ad forum externum, potest Episcopus absolute dispensare ad omnes Ordines. Patet ex Tridentino, sess. 24. cap. 6. Tale homicidium est, quod committitur in sui defensionem, sine debito moderamine: item si Clericus exercens chirurgiam, aliquem interficiat ex negligentia, vel imperitia: item si dominus mædet famulo, ut inimicum percutiat non letaliter, & tamen famulus occidat. Huc etiam referri potest homicidium ex subitâ irâ commissum, quia non censetur voluntarium, cum non sit factum per insidias, vel industriam; quod tamen Concilium videtur requirere, ut dicatur voluntarium.

Dico Tertiò: Si homicidium casuale sit publicum, Episcopus nõ potest dispensare, nisi ad Ordines Minores, & ad beneficium simplex. Ratio est: quia Iure antiquo hoc tantum poterat, & Concilium circa hoc nihil innouauit. Vide Nauarr. num. 240.

CAPVT V.

De Irregularitate ex delicto notorio, & infamia.

DVBIVM I.

Quinam ratione delicti sunt Irregulares?

37
Si crimen occultum,

Respondeo & Dico Primò: Nemo sit irregularis ob aliquod delictum occultum, quantumvis sit grave, nisi hoc delictum sit violatio censuræ, vel crimen homicidij, aut quædam violatio Sacramenti. Ita Nauarr. n. 248. & alij. Vnde hæreticus occultus non est irregularis.

si crimen publicum.

Dico Secundò: Crimen publicum, cui annexa est infamia Iuris, inducit irregularitatem. Est communis. Vide Nauarr. num. 204. Pro quo

Infamia Iuris dupliciter incurritur.

Notandum est, Infamiam Iuris incurri dupliciter: Primò, Per sententiam Iudicis definitiuam, quâ quis de aliquo crimine condemnatur. Secundò, Per quædam crimina, quibus statuto Iuris annexa est infamia. Vide Siluest. Verbo, *Infamia*, num. 8. & 9. Huiusmodi sunt periurium in iudi-

cio, simonia, sodomia, improbum scenus, id est, ubi vsuræ vsurarum exiguntur, sacrilegium, duellum, crimen læsæ maiestatis, hæresis, similiter esse fauorem, defensorem, receptatorem hæreticorum. Hi omnes ita sunt irregulares, quando crimè est publicum, ut per pœnitentiam non purgantur, sed opus habeant dispensatione.

Ob eandem causam irregulares sunt filij hæreticorum, fautorum, defensorum & receptatorum. Patet Capit. *Statutum*, 2. de Hæreticis in 6. Et quidem, si pater erat hæreticus, filius erit irregularis & nepos: si autem mater tantum, solus filius erit irregularis, non nepos. Vbi

38
An, & quâdo, filius hæretici sit irregularis.

Aduerte Primò: Requiritur ut filius natus sit, parente iam hæretico: si enim ante hæresim natus sit, non erit irregularis, quia non est filius formaliter hæretici. Secundò requiritur, ut constet parentem decessisse in hæresi, vel certè adhuc hæreticum esse: si enim reconciliatus obiit, vel cum signis pœnitentiæ, filius non erit irregularis. Adde: Non esse improbabile, filium non fieri irregularem, nisi parens sit condemnatus de hæresi, vel certè in iudicio conuictus; id enim videtur insinuare Capitulum, *Statutum*, si rectè expendatur.

Dico Tertiò: Alia crimina notoria, etsi digna sint depositione, si tamen non habeant annexam infamiam Iuris, non inducunt veram irregularitatem, nisi post sententiam Iudicis. Ratio est, quia vera irregularitas non tollitur per pœnitentiam: hæc autem infamia per pœnitentiam & vitæ mutationem, vel etiam per purgationem canonicam tollitur. Vnde per adulterium, & crimina adulterio minora, non incurritur vera irregularitas, quamuis notoria sint; sed suspensio quædam ob indecentiam, donec infamia sit absterfa, iuxta Couarruuiam 2. parte §. 1. num. 4. Quod est contra Nauarrum, qui cum multis alijs propter Capit. *Quasitum est*, de temporibus ordinandorum, putat incurri irregularitatem. Verum hoc Capitulum non cogit, quia facile exponi potest de suspensione, sicut exponit Couarruuias: vel certè, quod solum contineat pœnam inferendam: tantum enim ait, eos qui laborant infamiæ facti, impediri debere ab Ordinibus. Ratio est, quia hæc delicta solum faciunt inhabilem ad Ordines, & eorum vsum, ob infamiam facti: ergo hæc infamiæ absterfa, erit & inhabilitas absterfa. Et fauet ipse Nauarrus num. 204. ubi dicit, emendationem vitæ interdum tollere quandam irregularitatem: ubi irregularitatem non accipit propriè, sed pro quodam modo suspensionis.

39
Si crimen non habet annexam infamiam Iuris.

DVBIVM II.

Quis possit in hac irregularitate dispensare.

Respondeo & Dico Primò: In adulterio & huiusmodi criminibus, quibus per se non est annexa infamia Iuris, post peractam pœnitentiam, & detersam infamiam facti, non est opus dispensatione. Ratio est, quia hæc non inferunt veram irregularitatem, nisi post sententiam Iudicis; sed solum quandam suspensionem ob indecentiam, quæ, sublata infamiâ, sponte perit.

40

Dico